

diaconus von Laon gerichtet: 'Non solum generis principalis, sed regalis etiam dignitate, nec minus vite titulis excellentioris illustri domino et avunculo suo N. G. de Basochis, post vindictam recipere gladium in vaginam'. Wie lange er ihm denn noch seine Gnade entziehen wolle?

Dann berichtet er ihm über eine Reise nach Saint-Gilles. 'Cum enim apud Montem Pessulanum pessulum me scolastici reclusisset amoris, quidam ut arbitror ex largitore munerum menti mee consilii vivificus incidit calor, ut sacrosancta dilecti Domino confessoris Egidii limina visitarem'. Davon giebt er nun eine ausführliche Beschreibung. 'Est igitur locus in eo Galliarum sinu, qui Gotia nuncupatur, ab eius radice promuntorii, quod á regide (rigide?) corde methafora Ricordanam dicunt, unius itinere diei seiunctus, in quo velut ex humeris collium rostrum natura produxit. Hic sacer Egidius, quoniam familiaris sanctitati locus et cognatus heremo videbatur, religionis castra metatus est, gratiarum thalamum dedicavit, rexit scolam virtutum et fabricam contemplationis erexit. Nunc autem propter frequentiam ob eius merita catervatim ruentium illic populorum superbum menibus, edificiis sublime, fecundum populo, mercimoniis fervens et opulentissimum ádeo castrum ibi surrexit, quod urbibus etiam famosissimis cedere dedignetur. Huic agrorum fertilium cultus arridet, huic latera montium vineta vestiunt, et domesticis suis accelerant equos spirituum, verborum precipitant rotas, parturiunt animos et omnia pollicentur. Partem aliam virgultorum deliciosa faties et pulchritudo venustat ortorum. O quantus aerem ibi maritat odor herbarum! Quociens arbor iniuriosi partus suos accusat honeris, et penitet eam adeo se fuisse fecundam, quam dulcem in illis avium lasciva garrulitas resonat armoniam! Nec minus parte alia gremium festivi decoris expandens virentium pratorum grata planities amenissimo blanditur aspectu! Quorum medium non humili Rodanus indignatione pretersecans, imperiosum inpellit alveum, et prope positum visitans mare, finem facit in suo natali. Inter reliqua dona nature, que predictum locum beatificare contendunt, venerabilis ecclesia, dignissimi memoria confessoris, velut inter sidera quedam solaris imago, tronum sibi clarioris eminentie vendicavit. Ecclesia, dico, digna quidem edificiorum structura nobilis, set longe nobilior precioso corporis eius thesauro, frequentium miraculorum luce splendidior, floridior sanctimonia sub tanto duce Deo militantium ibi monachorum'. Hierhin, sagt er, kommen aus allen Völkern Pilger aller Stände, und schliesst mit einer sapphischen Ode zum Preise des h. Aegidius.

14 (fol. 39) ist an die Mönche von Saint-Gilles gerichtet, grosse Lobeserhebungen ohne speciellen Inhalt. Von dem Orte selbst heisst es hier noch: 'hinc diversi generis ar-